

[Tom Behnke]

lændinge. Det kan Fremskridtspartiet heller ikke støtte, idet forslaget udelukkende har som sigte, at man vil købe kommunerne til at acceptere at skulle tage imod flere flygtninge. Det er ikke rimeligt, at staten på den måde med skattekroner lægger pres på kommunerne eller køber kommunerne til en bestemt adfærd – om man vil – på dette område. Vi så det samme fænomen i sidste folketingssamling under den borgerlige regering, hvor man gik ind med lovgivning og ændrede tilskuds- og refusionsreglerne, hvilket bevirkede, at kommunerne ville tjene på at gøre mere for de fremmede end for tilsvarende danskere.

En sådan forskelsbehandling og favorisering af de fremmede kan Fremskridtspartiet naturligvis ikke støtte. Det, man burde gøre, var at lade det være helt op til kommunerne uden brug af hverken stok eller gulerod at træffe beslutning om, hvorvidt de vil have flere udlændinge, end de har i dag. Det kunne man passende gøre ved en lokal folkeafstemning med det meget simple og enkle spørgsmål: Ønsker du flere fremmede til vores kommune – ja eller nej? Spørgsmålet kunne man passende stille som et tillægsspørgsmål ved de kommunale valg her til efteråret, så ville det være overstået med det samme. Så ville det være op til de mennesker, der skal betale gildet, at træffe beslutningen, og så ville Folketinget få nogle helt klare meldinger tilbage fra kommunerne om, hvem der ønsker flere fremmede, og hvem der ikke ønsker flere. Det kan naturligvis godt bevirke, at man på et tidspunkt kommer i den situation, at der ikke er nogen kommuner, der ønsker flere fremmede. Men så er det dog også et klart signal til staten og Folketinget om, at nu må man lukke for tilstrømningen.

Lovforslag nr. L 335 vedrører hjælp til frivillig repatriering. Det lyder som et flot forslag og som en mulighed for, at nogle af de mange udlændinge vil vende tilbage, hvor de kom fra, men jeg tror ikke på, at det er det, der bliver tilfældet. Ordningen vil nemlig have en række negative konsekvenser, ligesom forslaget efterlader en række ubesvarede spørgsmål. I den skriftlige fremsættelsestale til forslaget står der, at den ordning, der foreslås, skal omfatte de samme persongrupper som den hidtil gældende midlertidige ordning – det vil navnlig sige flygtninge og personer med midlertidig opholdstilladelse.

Hvis man er her i landet som flygtning, skyldes det, at man er forfulgt i sit hjemland, og at en tilbagevenden vil have nogle katastrofale konsekvenser. Ellers kan man normalt ikke opnå asyl i Danmark. Det er i hvert fald det, vi har fået oplyst, når vi har stillet kritiske spørgsmål til, hvorledes behandlingen er.

Det er således helt forkert, at de pågældende personer overhovedet er her i landet. Hvis de kan tage hjem på en repatrieringsordning, skal de slet ikke være her, for så eksisterer grundlaget for, at de er her, ikke længere.

Det samme gør sig gældende måske i udbredt grad vedrørende de midlertidige opholdstilladelser. Hvis de pågældende kan vende hjem, er der ikke længere noget grundlag for at lade dem blive i landet.

Med andre ord har vi erkendt, at der er en række flygtninge her i landet, som slet ikke er flygtninge længere.

Desuden kan det med en vedtagelse af dette lovforslag lade sig gøre for en person fra det tidligere Jugoslavien, der sidder et eller andet sted i Europa med et bosnisk pas, eller hvad det kan være, at rejse til Danmark og på den baggrund få midlertidig opholdstilladelse, hvorefter vedkommende umiddelbart derefter – for således som jeg læser forslaget, er der ingen begrænsning af det – kan anmode om at få en billet til hjemlandet. Rejsen betalt, omkostningerne til transport af det, man måske havde med sig, dækket, plus op til 25.000 kr. i lommen.

Jeg tror, det er ret indlysende, at mange af de personer, der sidder rundt omkring i det tidligere Jugoslavien eller i omegnen dernede, som har det meget svært, vil udnytte muligheden, hvis de kan se, at de ved at hutle sig igenem op til Danmark kan vende hjem med 25.000 kr. på lommen. Det forekommer ikke særlig rimeligt, og det er ikke det, ordningen egentlig burde indebære.

Bestemmelsen om, at der skal være en ventil i ordningen, således at personen kan vende tilbage til Danmark, hvis det alligevel ikke gik, at man tog hjem igen, mener jeg også er en bestemmelse, som langt fra er gennemtænkt, for en sådan ordning vil bevirke, at en flygtning kan få rejsen betalt og dertil som sagt de 25.000 kr. i lomme penge for at rejse hjem til det land, hvor han i virkeligheden er forfulgt.